

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201820
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3819201820.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcu F. W. X., a.s., so sídlom N., M. XX, G.: XX XXX XXX, proti žalovanému F. M., nar. X.XX.XXXX, bytom M., P. XXXX/X, o zaplatenie 3.804,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. júna 2019, č.k. 5Csp/35/2019-71 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti I. týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom z m e ň u j e tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.976,36 eur s 13,9% ročným úrokom zo sumy 3.804,60 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.974,43 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.976,36 eur s 13,9% ročným úrokom zo sumy 3.804,60 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.974,43 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Výrokom II. súd žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.804,60 eur s prísl.. Žalovaný v konaní dlh voči žalobcovi uznal čo do dôvodu aj výšky a požiadal o možnosť dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- eur mesačne, a to vzhľadom k tomu, že má vyživovaciú povinnosť k dvom maloletým deťom - dvojčikám, žije s manželkou, ktorej končí poberanie príspevku v materstve v sume 450,- eur a bude poberať len rodičovský príspevok v sume cca 270,- eur mesačne. Jeho príjem je okolo 650,- eur mesačne netto, z čoho hradí inkaso v sume 186,- eur, spláca hypotéku za byt vo výške 260,- eur mesačne. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Sporové strany dňa 30.12.2014 uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelovo peňažné prostriedky v sume 5.000,- eur a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 77,82 eur po dobu 120 mesiacov vždy k 25. dňu kalendárneho mesiaca. V zmluve si dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 13,9% - fixnú do splatnosti, poplatok za poskytnutie úveru 250,- eur a poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,91 eur mesačne. Termín prvej splátky bol dohodnutý na 26.1.2015 a splatnosť úveru dňa 27.12.2024. Výška RPMN je v zmluve uvedená 16,59%, priemerná RPMN 17,33%. Celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť, je vyčíslená na 9.588,40 eur. V zmluve je tiež dohodnutý poplatok za vklad hotovosti na úverový účet, poplatok za predčasné splatenie úveru, poplatky za upomienky a výzvy na splatenie úveru, ako aj ďalšie poplatky. Úrok z omeškania je v zmluve dohodnutý vo výške 5% ročne. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky, v ktorých je uvedená možnosť banky rozhodnúť

o predčasnom zaplatení zostatku istiny úveru s príslušenstvom v prípade, že klient je v omeškaní s úhradou čo i len jednej splátky minimálne 3 mesiace (bod 2.8 obchodných podmienok pre úvery občanom). Žalovaný nárok žalobcu na pojednávaní dňa 19.6.2019 uznal v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky a s poukazom na svoju aktuálnu nepriaznivú finančnú situáciu požiadal o možnosť dlh splácať mesačných splátkach po 50,- eur. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka; § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy; § 558 Občianskeho zákonníka. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne. Predmetná úverová zmluva, vzhľadom na jej obsahové náležitosti je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca ako dodávateľ poskytol žalovanému, ktorý nekonal v rámci svojej podnikateľskej činnosti (teda v postavení spotrebiteľa), finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach. Podporne platí na daný vzťah aj úprava § 52 a nasl. ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- eur, ktorý mal žalovaný vrátiť v 120. mesačných splátkach po 77,82 eur. Bolo tiež preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 27.12.2018 a nasledujúcich, v dôsledku čoho došlo zo strany žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru. Tieto skutočnosti v konaní sporné neboli, žalovaný v konaní nepopieral tvrdenia uvádzané žalobcom. Žalovaný v konaní nárok žalobcu uznal v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky. Súd preto vychádzal z tohto prejavu žalovaného. Vo veci teda rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.976,36 eur (t.j. istina 3.804,60 eur + úrok do zosplatnenia 169,83 eur + úrok z omeškania do zosplatnenia 1,93 eur) s 13,9% ročným úrokom zo sumy 3.804,60 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.974,43 eur (t.j. z istiny 3.804,60 eur + úroku do zosplatnenia 169,83 eur) od 02.04.2019 do zaplatenia. Súd žalovanému povolil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do posledného dňa v kalendárnom mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalobca úspech v celom rozsahu, preto súd rozhodol tak, že mu voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku vo výrokovej časti I. týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že priznaním plnenia v splátkach môže byť žalobca negatívne dotknutý. Rozhodnutie o priznaní plnenia v splátkach nemôže byť svojvoľné, musí vychádzať z osobitných okolností prípadu, dôkazmi preukázaných skutočností a musí zohľadňovať viaceré kritéria než len žiadosť žalovaného, a to výšku priznané plnenia, platobnú schopnosť žalovaného a v konaní prejavenu snahu o plnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia v jednotlivých splátkach v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by prípadné nesplnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní nebolo v riešenom prípade príliš ťaživé. Súdu prvej inštancie vytýkal, že rozhodnutie o splátkach odôvodnil stručne, pričom nebolo možné posúdiť, či súd postupoval zákonne, keď priznal plnenie v splátkach, t.j. či vykonal náležité šetrenie pomerov žalovaného a zbral do úvahy všetky kritéria, ktoré by odôvodňovali priznanie plnenia v splátkach. Podľa žalobcu medzi stranami nedošlo k zhode o plnení v splátkach a ani o ich výške. Súd umožnil žalovanému splácať dlh v splátkach po 50,- eur mesačne, pričom nedostatočne posúdil komplexné majetkové pomery žalovaného, keď žalovaný nepredložil žiadne dôkazy. Podľa názoru žalobcu, súd svojvoľne rozhodol, pričom priznanie dlhu v splátkach je výnimočným oprávnením. Čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu, žalobca mal za to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku v splátkach. Žalobca ďalej uviedol, že priznaním plnenia splátok po 50,- eur mesačne žalovaný opätovne získal možnosť splácať úver vo výške 50,- eur, pri splácaní ktorého porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Pri takejto výške mesačnej splátky bude žalovaný splácať iba istinu viac než 6,5 roka. Žalobca zastával názor, že takéto rozhodnutie súdu by bolo motiváciou pre klientovi banky, aby porušovali svoje povinnosti, pretože ich porušením v konečnom dôsledku získajú opätovne možnosť splácať dlh v splátkach. Výkon práv, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností, nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvených Civilným sporovým poriadkom. Podľa žalobcu tak nie je možné prihliadnuť len na finančnú situáciu žalovaného, pretože žalobca má nepochybne právo, aby mu jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote a je potrebné rešpektovať zásadu spravodlivosti uvedenú v čl. 2 ods. 1 CSP. Výška priznanej splátky je podľa žalobcu neadekvátne k výške žalovanej pohľadávky, pretože lehota na splatenie pohľadávky sa predĺžila do takej miery, že sa tým poprel samotný účel súdneho konania a takéto rozhodnutie podľa žalobcu

nevedie k odstráneniu právnej neistoty. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 17Co/17/2017-63 zo dňa 27.07.2017, Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/116/2017-64 zo dňa 30.01.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12Co/145/2017-85 zo dňa 31.07.2017, Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/157/2017-47 zo dňa 07.09.2017, č. k. 8Co/34/2017-97 zo dňa 15.06.2017. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhoval, aby odvolací rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazže žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej časti I. týkajúcej sa splatnosti istiny s príslušenstvom podľa § 388 CSP zmeniť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia z nasledovných dôvodov:

5. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

6. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Základná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

7. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu aj v základnom konaní určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky, pričom na účely tohto určenia je nevyhnutné posúdiť majetkové pomery žalovaného. Napokon aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz.

8. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného.

9. Z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že v konaní bola zistená výška príjmu žalovaného, ani jeho výdavky a ani iné pomery (majetkové, sociálne a pod.), ktoré by boli rozhodné pre posúdenie jeho možnosti splatiť peňažné plnenie. V spore zistený skutkový stav tak nijako neodôvodňuje, aby bolo žalovanému povolené splácať žalobcovi priznané peňažné plnenie v splátkach. Žalovaný sa zúčastnil nariadeného pojednávania, kde uviedol svoje pomery neodôvodňujúce mu zaplatiť žalobcom požadovaný, a to príjem okolo 650,- eur, príjem manželky materská 450,- eur, ktorá jej však končí a bude poberať len rodičovský príspevok v sume okolo 265,- eur alebo 270,- eur. Ďalej uviedol, že sa stará o dve maloleté deti a má výdavky 186,- eur (inkaso) mesačne a splátky hypotéky v sume 260,- eur. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia o nepriaznivej finančnej situácii. Súd prvej inštancie na žalovaným uvádzanú nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu prihliadol bez vykonávania dokazovania.

10. Okrem toho je potrebné uviesť, že splátky v sume po 50,- eur ako ich určil súd prvej inštancie nie sú primerané výške priznaného plnenia, keď žalovaný by len istinu splácal viac ako 6 rokov. Odvolací súd sa preto nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o povolení splácať dlh v splátkach. Priznaním

mesačnej splátky vo výške 50,- eur by žalovaný len úrok z omeškania splácal takmer 4 mesiace, pričom zaplatenie celého úveru by sa neprimerane predĺžilo a takéto splácanie dlhu vo výške určenej súdom prvej inštancie by nebolo ani v prospech žalovaného.

11. Vzhľadom na uvedené, keďže odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na postup podľa § 232 ods. 3 druhá veta CSP, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP zmenil tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní podľa zásady úspechu vo veci úspešný v plnom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).